

værker og lignende. Dog må oplysninger, der fremgår af opslagsværker, dagspresse og lignende, men som kan rubriceres under begrebet rent private oplysninger, ikke registreres uden samtykke. Begrebet rent private oplysninger udvides i forhold til den gældende lovs § 3, stk. 2, med oplysninger om sociale forhold af væsentlig betydning, jfr. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

Endvidere foreslås det, at registrering af oplysninger kun må foretages, i det omfang registreringen er et naturligt og nødvendigt led i driften af virksomheder af den pågældende art, og at oplysninger ikke må videregives uden samtykke fra den registrerede.

2. For »følsomme registre« (§ 4), advarselsregistre (§ 5) og kreditoplysningsbureauer (§ 6) foreslås det, at de inden oprettelsen skal godkendes af registertilsynet, der også skal godkende registerforskrifter. Allerede eksisterende registre skal godkendes inden et år efter lovens ikrafttræden.

Forslagsstillerne har overvejet, hvorvidt kreditoplysningsvirksomhed og oplysningsaktiviteter med henblik på advarsler mod økonomisk usolide personer skulle reguleres gennem en særlig autorisationsordning henlagt til forbrugerombudsmanden. Regler om godkendelse og udfærdigelse af registerforskrifter gør dog dette mindre påkrævet, så meget desto mere som der opstilles særlige krav om godkendelse af eksisterende registre inden et år fra lovens ikrafttræden. Administrativt skulle en sådan godkendelsesordning gennem registertilsynet ikke volde vanskeligheder, idet tilsynet i forvejen har modtaget anmeldelse om virksomheden i henhold til den gældende lovs § 9.

3. For andre registre foreslås en anmeldelsespligt, idet dog visse typer af registre i kraft af en bemyndigelsesbestemmelse kan undtages. Sådanne undtagelser tænkes navnlig at komme på tale for så vidt angår sportsforeningers registrering af medlemmer og tilsvarende nødvendige og uproblematisk registre.

Da registeropbygningen i privat regie efter registertilsynets skøn omfatter ca. ½ til 1 million registre (justitsministeriets beretning s. 29), har forslagsstillerne måttet opgive at udforme regler om godkendelse og anmeldelse af eksisterende registre. Disse skal imidlertid gennemgå en sådan procedure inden for en 10-årig periode, hvilket forekommer nødvendigt, da hovedparten af de eksisterende registre ellers fortsat vil kunne fungere uden offentlig registrering. Dette forekommer yderligere begrundet på baggrund af lovforslagets regler om kassation af registeroplysninger, idet sådanne registre med hensyn til oplysninger reelt fornys i løbet

af 5 år fra den reviderede private registerlovs ikrafttræden.

4. Justitsministeriet stiller sig i beretningen af 12. december 1984 tvivlende over for behovet for regler om samkøring af registre i privat regie, herunder særligt behovet for en forudgående tilladelse. Det må imidlertid forventes, at navnlig brugen af elektroniske betalingsordninger og kreditgivning m.v. vil øge behovet for samkøring af private registre inden for bestemte brancher som pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Dermed muliggøres udskillelse af enkeltpersoner og grupper, og en skærpelse af reglerne synes derfor påkrævet.

5. I det ovenfor nævnte beslutningsforslag fremsat af venstresocialisterne rejses spørgsmålet om registrering af telefonsamtaler. En sådan registrering kan efter forslagsstillerens opfattelse finde sted, for så vidt den kun omfatter oplysninger, der er nødvendige for et lovligt formål. Dette indebærer, at registrering via et tælleværk er lovlige, men registrering af, hvilke telefonnumre der er foretaget opkald til, er forbudt. Dette synspunkt forekommer i fuld overensstemmelse med tankegangen bag reglen i retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, hvorefter politiet efter retskendelse kan indhente oplysninger om, hvilke telefoner der har været sat i forbindelse med hinanden.

6. Lovforslagets bestemmelser om videregivelse er, jfr. ovenfor under de indledende bemærkninger, udformet som en sikring af forbrugerbeskyttelses synspunkter, således at personoplysninger kun videregives, når der foreligger samtykke. Et sådant samtykke kan indhentes forud i forbindelse med registreringen af oplysningerne, ligesom oplysninger vedrørende helbredsforhold og lignende, hvis videregivelse er nødvendig af hensyn til indgåelse af forsikringsaftaler m.v., fortsat kan kræves og forudsættes videregivet som et nødvendigt led i selskabets aktiviteter.

7. Den gældende lov om private registre m.v. indeholder ikke regler om registerindsigt for den registrerede. Dette forekommer uheldigt og ubegrundet, for så vidt egenaces er mulig i henhold til lov om offentlige myndigheders registre. Det forhold, at registre føres i privat regie, synes ikke at kunne begrunde denne forskel.

8. Der findes ingen bestemmelse om kassation af oplysninger i den gældende lov om private registre bortset fra reglerne i §§ 6, 13 og 15, der alene omfatter EDB-registre og urigtige og vildledende oplysninger, der beror hos kreditoplysningsbureauer. Der foreslås indført en regel om, at alle oplysninger som hovedregel skal slettes 5 år efter registreringstidspunktet. Baggrunden herfor er, at